

מסורת הש"ס

(א) ויפיון ל

הגהות הב"ח

(א) וי"ו דיה ר"ג וי"ו אחריו במקומו אין לך: (ב) וי"ב דיה להדיע וי"ו לא היה יכול לומר כשהו יוצאין טעונין וי"ו שפילו הבי אין תריסן:

גליון הש"ס

גם א"ל ר"י היה ובר' ק"ל דלס ק' ט"ו מתנה לילת חובתא דש לומר להדיעא דשני מקום לרין לבה אחיה כרי וי"ו סבר כתיב: רשב"ם ר"ה ח"ג ח"ב ר"ה וברט"א ר"ה ח"ב ר"ה: קשה ל' ללא הילכתי הא כשפסויה נחא ללא מייתי רחמי מבראי לבעיל דריי ונדעתי עקרו לטותא דריי ונדעתי לעיל אלהב דר' יוחנן לה מייתי קמי פלוגתא דר' ביבי דלא קמי פלוגתא ח"ב מדקטע עקרו מוכח דדוקא בעובתא ברכה במקומה:

ערבי פסחים

פרק עשירי פסחים

קב.

רבינו חננאל

מאן טנא. להך ברייתא דקמי אע"ג דדברים הטעונין נכרה לאחריהן לרין לנכך רבי יהודה היא: חברים שהיו מסובין ועקרו כו' ולא גרסינן לשסוף יין: ומקשינן אלא טעמא דדברים הטעונין נכרה לאחריהם. משום הכי פליגי רבנן עליה דר' יהודה: הא דברים

שאינן טעונין נכרה לאחריהן אפילו. רבנן מודו דלרין לנכך פשט אחרת במתלה: לימא סיבה סיוכסא דרבי יוחנן. דלמר לעיל (קא): שינוי מקום אין לרין לנכך ולא מפליגי בין דברים הטעונין לדברים שאינן טעונין: לאו אופכיניה חדא זימנא. לעיל (ס): ה"ג טניא כווסיה דרב חסדא חברים שהיו מסובין לשסוף יין כו'. והיינו כרב חסדא דלמר דברים שטעונין נכרה לאחריהן (א) אין לרין לנכך והא כהדיא מסייעא לרב חסדא מדקמי יין אבל כהדיא דלעיל לא תנא יין נכדי: ואומר עליו קידוש היום. כאלמעט סעודתו: ושני. מיד אומר עליו ברהמ"ו ומפסיק כדלמר ר' יהודה לעיל ומיהו הואיל לא הגיע עונת קידוש לרין לקדש מחלה. לא גרסינן ראשון אומר עליו ברכה המזון שני אומר עליו קידוש היום: גמרו רשב"ם

לנכך היינו לפניו ולא למפרע וכן פירש רשב"ם ור"ח לקמן (ד' קג): אימסקר לכו למשמי עד דנכרימו כפיה"ג וע"פ שלח היה יודע אם רוצים לשמות בלא נכרה מ"מ היה מורה להם שלא ישמו בלא נכרה וכן נראה עיקר דהא כפ' כל הכשר (וחילן דף ק): אמר השמש מנכרך על כל פרוסה ופרוסה לפי שמסית דעתו ולא משמע שילטוך כלל פעם לנכך נכרת המזון ועוד דלקמן גבי חד נכרך אכסא קמא ואכסא דנכרתא כפיה"ג ומייתי ראייה מהב ועיברך לאסור למשמי עד שינכך ואי כפיה"ג מייתי כפיה"ג אלא כי דנכרת המזון יטרך לנכך כפיה"ג אף על פי שיש לדמות דמומא שפיר דאי אחר ברהמ"ו אין מנכך כפיה"ג דלא היו הספק כבד ועיברך אמאי אמרת למשמי אכל לא משמע הכי מדלגא פי' עד דנכרימו נכרת המזון וכפיה"ג וסגרא חילי כיון דכבד ועיברך היו הפסק ואילו כבד יניכרו כבד נכרת כפיה"ג כמו אחר ועיברך אמאי אמרת כפיה"ג ומה דלמיא והא דמיא כפיה"ג נכרת נכרות כעל הבית שהיה מיסב ואוכל קרלו מניירו לדבר עמו אין לרין לנכך כו' הפליג לרין נכרה למפרע וכשהוא חוזר לרין נכרה למחלה לאו כשאר טעונין נכרה למפרע אלא כשרואה ללאות ומיירי שקראו להפליג ומנכך שמה ישהה כדפרי' יתעד דלמר כפיה"ג דיומא (ד' ל) דיבר עם מניירו והפליג טעון נטילת ידים ומשמע דה"ה נכרת המזיא אכל ברהמ"ו לא קאמר דלרין ומיירי שלא ידע ממחלה שפליג ואין דלא כאומן ברייתא אלא אפילו נכרה למחלה לא לרין דק"ל כרב חסדא דלמר לקיבעי' קמא הדך והנכו ברייתא והיא דמספתא

מאן תנא עקירות רבי יהודה דתניא חברים שהיו מסובין ועקרו רגליהם לילך לבית הכנסת או לבית המדרש כשהו יוצאין אין טעונין ברכה למפרע וכשהו חוזרין אין טעונין ברכה לכתחלה אמר רבי יהודה במה דברים אמורים בזמן שהניחו שם מקצת חברים אבל לא הניחו שם מקצת חברים כשהו יוצאין טעונין ברכה למפרע וכשהו חוזרין טעונין ברכה לכתחלה אלא טעמא דבדברים הטעונין ברכה לאחריהן במקומו דכשהו יוצאין אין טעונין ברכה למפרע וכשהו חוזרין אין טעונין ברכה לכתחלה אבל דברים שאין טעונין ברכה לאחריהן במקומו אפילו לרבנן כשהו יוצאין טעונין ברכה למפרע וכשהו חוזרין טעונין ברכה לכתחלה לימא תיהו תיובתא דר' יוחנן וילאו מי אותביניה חדא זימנא נימא מהא נמי תיהו תיובתא אמר לך ר' יוחנן הוא הרין דאפילו דברים שאין טעונין ברכה לאחריהם במקומו נמי אין צריכין לברך והא דקתני עקרו רגליהן להודיעך כרה דר' יהודה דאפילו דברים שטעונין ברכה לאחריהן במקומו טעמא דהניחו מקצת חברים אבל לא הניחו מקצת חברים כשהו יוצאין טעונין ברכה למפרע וכשהו חוזרין טעונין ברכה לכתחלה תניא כוותיה דרב חסדא חברים שהיו מסובין לשתות יין ועקרו רגליהן וחזרו אין צריכין לברך תנו רבנן בני חבורה שהיו מסובין וקדש עליהן היום מביאין לו כוס של יין ואומר עליו קדושת היום ושני אומר עליו ברכה המזון דברי רבי יהודה ר' יוסי אומר אוכל והולך עד שתחשך גמרו

מאן טנא עקירות. מאן טנא להך בריית' דקמי אע"ג דדברים הטעונין נכרה לאחריהן במקומו לרין לנכך רבי יהודה היא: ה"ג חברים שהיו מסובין ועקרו רגליהם כו' ולא גרסינן לשסוף יין: א"ר יהודה כמה דברים אמורים כו'. מכלל דרבנן פליגי עליה ברישא דאע"ג דלא הניחו שם מקצת חברים אין לרין לנכך כרב חסדא דל"ר יוחנן בעירובין כפרק מלון (דף פג). כל מקום שאמר ר' יהודה כמה חלוק אימתי לפרש דברי חכמים כג: ומקשינן אלא טעמא דדברים הטעונין נכרה לאחריהן. משום הכי פליגי רבנן עליה דרבי יהודה הא דברים שאינן טעונין אפ"י רבנן מודו דלרין לנכך פשט אחרת במתלה: לימא סיבה סיוכסא דרבי יוחנן. דלמר לעיל (קא): שינוי מקום אין לרין לנכך ולא מפליגי בין דברים הטעונין לדברים שאינן טעונין: לאו אופכיניה חדא זימנא. לעיל (ס): ה"ג טניא כווסיה דרב חסדא חברים שהיו מסובין לשסוף יין כו'. והיינו כרב חסדא דלמר דברים שטעונין נכרה לאחריהן (א) אין לרין לנכך והא כהדיא מסייעא לרב חסדא מדקמי יין אבל כהדיא דלעיל לא תנא יין נכדי: ואומר עליו קידוש היום. כאלמעט סעודתו: ושני. מיד אומר עליו ברהמ"ו ומפסיק כדלמר ר' יהודה לעיל ומיהו הואיל לא הגיע עונת קידוש לרין לקדש מחלה. לא גרסינן ראשון אומר עליו ברכה המזון שני אומר עליו קידוש היום: גמרו רשב"ם

מאן טנא עקירות. מאן טנא להך בריית' דקמי אע"ג דדברים הטעונין נכרה לאחריהן במקומו לרין לנכך רבי יהודה היא: ה"ג חברים שהיו מסובין ועקרו רגליהם כו' ולא גרסינן לשסוף יין: א"ר יהודה כמה דברים אמורים כו'. מכלל דרבנן פליגי עליה ברישא דאע"ג דלא הניחו שם מקצת חברים אין לרין לנכך כרב חסדא דל"ר יוחנן בעירובין כפרק מלון (דף פג). כל מקום שאמר ר' יהודה כמה חלוק אימתי לפרש דברי חכמים כג: ומקשינן אלא טעמא דדברים הטעונין נכרה לאחריהן. משום הכי פליגי רבנן עליה דרבי יהודה הא דברים שאינן טעונין אפ"י רבנן מודו דלרין לנכך פשט אחרת במתלה: לימא סיבה סיוכסא דרבי יוחנן. דלמר לעיל (קא): שינוי מקום אין לרין לנכך ולא מפליגי בין דברים הטעונין לדברים שאינן טעונין: לאו אופכיניה חדא זימנא. לעיל (ס): ה"ג טניא כווסיה דרב חסדא חברים שהיו מסובין לשסוף יין כו'. והיינו כרב חסדא דלמר דברים שטעונין נכרה לאחריהן (א) אין לרין לנכך והא כהדיא מסייעא לרב חסדא מדקמי יין אבל כהדיא דלעיל לא תנא יין נכדי: ואומר עליו קידוש היום. כאלמעט סעודתו: ושני. מיד אומר עליו ברהמ"ו ומפסיק כדלמר ר' יהודה לעיל ומיהו הואיל לא הגיע עונת קידוש לרין לקדש מחלה. לא גרסינן ראשון אומר עליו ברכה המזון שני אומר עליו קידוש היום: גמרו רשב"ם

מאן טנא עקירות. מאן טנא להך בריית' דקמי אע"ג דדברים הטעונין נכרה לאחריהן במקומו לרין לנכך רבי יהודה היא: ה"ג חברים שהיו מסובין ועקרו רגליהם כו' ולא גרסינן לשסוף יין: א"ר יהודה כמה דברים אמורים כו'. מכלל דרבנן פליגי עליה ברישא דאע"ג דלא הניחו שם מקצת חברים אין לרין לנכך כרב חסדא דל"ר יוחנן בעירובין כפרק מלון (דף פג). כל מקום שאמר ר' יהודה כמה חלוק אימתי לפרש דברי חכמים כג: ומקשינן אלא טעמא דדברים הטעונין נכרה לאחריהן. משום הכי פליגי רבנן עליה דרבי יהודה הא דברים שאינן טעונין אפ"י רבנן מודו דלרין לנכך פשט אחרת במתלה: לימא סיבה סיוכסא דרבי יוחנן. דלמר לעיל (קא): שינוי מקום אין לרין לנכך ולא מפליגי בין דברים הטעונין לדברים שאינן טעונין: לאו אופכיניה חדא זימנא. לעיל (ס): ה"ג טניא כווסיה דרב חסדא חברים שהיו מסובין לשסוף יין כו'. והיינו כרב חסדא דלמר דברים שטעונין נכרה לאחריהן (א) אין לרין לנכך והא כהדיא מסייעא לרב חסדא מדקמי יין אבל כהדיא דלעיל לא תנא יין נכדי: ואומר עליו קידוש היום. כאלמעט סעודתו: ושני. מיד אומר עליו ברהמ"ו ומפסיק כדלמר ר' יהודה לעיל ומיהו הואיל לא הגיע עונת קידוש לרין לקדש מחלה. לא גרסינן ראשון אומר עליו ברכה המזון שני אומר עליו קידוש היום: גמרו רשב"ם

מאן טנא עקירות. מאן טנא להך בריית' דקמי אע"ג דדברים הטעונין נכרה לאחריהן במקומו לרין לנכך רבי יהודה היא: ה"ג חברים שהיו מסובין ועקרו רגליהם כו' ולא גרסינן לשסוף יין: א"ר יהודה כמה דברים אמורים כו'. מכלל דרבנן פליגי עליה ברישא דאע"ג דלא הניחו שם מקצת חברים אין לרין לנכך כרב חסדא דל"ר יוחנן בעירובין כפרק מלון (דף פג). כל מקום שאמר ר' יהודה כמה חלוק אימתי לפרש דברי חכמים כג: ומקשינן אלא טעמא דדברים הטעונין נכרה לאחריהן. משום הכי פליגי רבנן עליה דרבי יהודה הא דברים שאינן טעונין אפ"י רבנן מודו דלרין לנכך פשט אחרת במתלה: לימא סיבה סיוכסא דרבי יוחנן. דלמר לעיל (קא): שינוי מקום אין לרין לנכך ולא מפליגי בין דברים הטעונין לדברים שאינן טעונין: לאו אופכיניה חדא זימנא. לעיל (ס): ה"ג טניא כווסיה דרב חסדא חברים שהיו מסובין לשסוף יין כו'. והיינו כרב חסדא דלמר דברים שטעונין נכרה לאחריהן (א) אין לרין לנכך והא כהדיא מסייעא לרב חסדא מדקמי יין אבל כהדיא דלעיל לא תנא יין נכדי: ואומר עליו קידוש היום. כאלמעט סעודתו: ושני. מיד אומר עליו ברהמ"ו ומפסיק כדלמר ר' יהודה לעיל ומיהו הואיל לא הגיע עונת קידוש לרין לקדש מחלה. לא גרסינן ראשון אומר עליו ברכה המזון שני אומר עליו קידוש היום: גמרו רשב"ם

גמרו